

os til, og navnlig skal jeg ikke nægte, at det vilde være mig kært, om vi i Stedet for 62 Aar kunde begynde med 60 Aar, thi deri vil jeg give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) Ret, at kunde man komme til det runde Tal 60 Aar, var det altid at foretrække. Stor Forskel er der jo imidlertid ikke, og et Tal skal man vælge; om man vælger 60 eller 62 eller 64 eller 65; bliver altid til sidst en Skønssag. Altsaa disse to Indvendinger fra den ærede Ministers Side kunne ikke fastholdes paa en Gang. Jeg tvivler jo noget om, at den ærede Minister vil vælge den Vej at tilbyde os flere Midler, navnlig efter hans Udtalelse om hans Kollega Finansministeren. Han sagde nemlig, om vi troede, at Finansministeren vilde afse denne Million Kroner paa Brændevin og Vin, som vi have foreslaaet. Det veed jeg jo ikke, og jeg kan jo ikke vide det, før Finansministeren kommer herved og siger det; men jeg har ment, at det vilde være et beskedent Bidrag fra Statskassen, 1 Mill. Kr., til et Formaal som dette; men naar den ærede Minister siger, at hans Kollega endog saa vil ghye tilbage for noget saadant, er der saa meget mindre Grund til at vente, at Ministeriet skulde gaa endnu videre. Nu har den ærede Minister som Ordfører for sine Meningsfæller paa dette Omraade begyndt med at sige, hvad der siden er blevet gentaget, tror jeg, af alle dem fra den Side, som have haft Ordet, at han var glad over, at vi nu ere gaaede med til Olfkatten, som det er sket i vort Forslag, thi det var en stor Indrømmelse, vi havde gjort, at Olfkatten er en god Skat, som han uden Betænkelse kunde tiltræde. Jeg veed egentlig ikke, hvorfor den ærede Minister og hans Meningsfæller her ville sige dette, thi det er ikke stiftet til at gøre synderligt Indtryk paa Folk, der kende Sammenhængen. Det er i Virkeligheden ikke saa, at vi Forslagsstillere eller nogen fra vor Side have forandret vor Opfattelse af Olfkatten; vi ere Modstandere af den som hidtil af de Grunde, som ere fremførte, og jeg fremhøvede med stor Styrke i mit Indledningsforedrag, at det netop er, fordi de Herrer ere blevne enige om Olfkatten, at vi have maattet sætte os i Bevægelse. Om det nu er Ministeriet eller det ærede Medlem fra Stege (Bjessen), der har Vren for Olfkatten, skal jeg lade staa hen; men ganske sikkert er det, at det er den Side, der har Vren for Olfkatten, og naar vi træde til her, kunne vi ganske vist ikke som det ærede Medlem fra Stege prale af, at vi have sat den i Bevægelse, det indrømmer jeg; thi naar de Herrer ikke vare

komne med Olfkatten, vare vi ikke komne med Forslag om dens Anvendelse. Men nogen synderlig stor Ros eller Vre synes der mig ikke at ligge deri. D'Hrr. ere virksomme for at gøre, hvad vi betragte som en Ulykke, og saa gøre vi, hvad vi kunne for at raade Bod derpaa. Det er jo det givne i hele denne Sag, at om Olfkatten er der Enighed. Det er jo bekræftet under Forhandlingen i Dag, og allerede i Morges vidste vi det, inden vi gif herhen, af de Meddelelser, vi saa i Aviserne. Nu have vi, da vi indbragte dette Forslag, troet, at man endnu ikke var saaledes enig om Olfkattens Anvendelse, at der ikke skulde være Mulighed for i det mindste at øve Indflydelse derpaa. Efter hvad der fremgaar af de Udtalelser, der ere faldne, synes det ikke længer at være Tilfældet, og Haabet for vort Forslag i dette Øjeblik er og maa derfor være ringe; men det Grundlag, vi staa paa, er sandelig ikke ringe, og det kan kun lidt nytte, at ærede Medlemmer og den ærede Indenrigsminister sige, at dette er en indirekte Skat. Ja, vel er det en indirekte Skat, men hvis Skat er det? Det er de Herrer's indirekte Skat, det er den indirekte Skat, som De have foreslaaet, og som De agte at gennemføre. Det er denne indirekte Skat, som vi anmode dette og det andet Ting og alle Faktorer om at anvende paa en bedre Maade end den, De ville anvende den paa. Men det er ingen indirekte Skat, som vi have opfundet; vi have ikke i og for sig nogen Trang til denne indirekte Skat, men de Herrer ville have den, thi ellers havde De sagtens ikke foreslaaet den, hvis De ikke havde Brug for den. Vi have jo ogsaa hørt, hvilken Lovprisning de Herrer have givet af denne Skat. Hvad var det ikke for en moralsk Skat! Hvorledes vilde det ikke højne Sædeligheden her i Landet, naar vi fik denne Skat paa Ollet, paa Smaafolks Drik! Det er de Herrer, der have Brug for den. Opfunden er den ikke af dem, det indrømmer jeg; den er ikke opfunden af det ærede Medlem fra Stege (Bjessen), men af den ærede Konsejlspræsident i Sjor, men det ærede Medlem fra Stege har fulgt i Konsejlspræsidentens Spor og har gjort Opfindelsen om i Aar. De Herrer sige, at de ikke kunne forstaa, hvilken Interesse de skulde have i Olfkatten i og for sig. Ja, det kan jeg heller ikke forstaa; men Konsejlspræsidenten, Finansministeren, forstaa ganske sikkert, hvilken Interesse han har i Olfkatten, og jeg har tænkt mig, at de ærede Medlemmer mulig kunde have den Interesse i at bringe Olfkatten herind, at De derved kom nærmere til det Standpunkt, som De kunde vente at finde acceptabelt for Konsejlspræsidenten og Ministeriet. Men vor Stil-